Mică recenzie pe sărite

În librării şi în standurile de ziare a apărut un supliment al revistei Chip, intitulat "aparate foto digitale". În actuala stare de lucruri, de lipsa de materiale informative în româneşte despre fotografie în general şi despre imagine digitală în special, apariţia revistei încearcă să umple un spaţiu în care evident, se pot face multe. Textele sunt nesemnate, dar aparent toate au fost făcute de semnatarul editorialului, domnul Florin Crişan.
În revistă găsim structurate în capitolele INTRODUCERE, TEHNOLOGIE, APARATE, GHIDUL CUMPĂRĂTORULUI, PRACTICA, numeroase informaţii şi opinii, multe de bună calitate, altele mai relative.
Un CD cu câteva programe utile celui ce fotografiază digital însoţeşte revista; inutile sunt însă fotografiile ce se vor teste de imagine pentru aparate, foarte prost realizate, şi foarte mici; nu se vede de acolo nici măcar diferenţa dintre o imagine făcută cu un aparat de 5 Mb şi alta cu un aparat de amator.
Cum spuneam, găsim foarte multe informaţii utile şi interesante în revistă, dar şi un mare număr de erori mai mult sau mai puţin evidente - asupra acestora aş dori să ne oprim pentru scurt timp, fără a avea pretenţia că le-am trecut în revistă pe toate.
Principiile de fizica generale sunt în mare parte corect prezentate; problemele apar când este vorba de tehnica fotografică.
La pagina 13, spre exemplu, se spune că :
"... în afară de avantajele certe pe care le are, obiectivul superangular are şi dezavantaje. Cel mai important este cauzat de faptul că acest tip de obiectiv cuprinde un spaţiu mai mare decât reuşeşte ochiul uman să cuprindă".
In primul rând, ochiul uman are o vedere largă periferică, de peste 120 de grade, deci mai mare decât a marii majorităţi a obiectivelor grandangulare; şi apoi, câmpul larg este dezavantaj???
"De aceea perspectiva obţinută cu ajutorul unui asemenea obiectiv va diferi de cea a unui ochi uman" şi mai departe: "Astfel, efectul de perspectiva este falsificat".
Nimic mai fals. Perspectiva ortogonală, dacă despre ea este vorba, este una şi aceeaşi; putem face o fotografie cu un obiectiv de 15 mm pe format 135 şi putem decupa centrul imaginii; el va arata absolut identic cu o imagine făcută cu un obiectiv de 135 mm.
Nici la o transfocare nu se schimbă perspectiva, ci numai unghiul!
Aceasta este o eroare fundamentală; trebuie totuşi cunoscut că perspectiva este aceeaşi... indiferent de focala obiectivului, se schimbă unghiul de cuprindere, în nici un caz perspectiva!!!
Sigur, perspectiva cilindrică a aparatelor care îşi mişcă panoramic obiectivul este alta, şi la fel perspectiva în ochi de peste... dar în rest... nici vorbă, nu se schimbă nimic, oricât de straniu ar părea...
Mai departe se spune despre obiective grandangulare: "acestea trebuie utilizate cu mare precauţie, din cauza deformărilor majore de perspectivă pe care le produc".
Perspectiva, cum ziceam, e numai una, şi în nici un caz deformată... raportul de mărime dintre obiecte poate fi amplificat, liniile de fugă sunt mult mai vizibile, cercurile de la margine pot deveni ovale, dar nimic nu este deformat... din punctul de vedere al perspectivei. Perspectiva are nişte reguli, şi nimic nu o face să fie deformată.
"mărirea profunzimii poate fi obţinută prin diafragmare"

Noi am crede că şi prin mărirea unghiului de câmp sau micşorarea distanţei focale...
Paralaxa de timp existentă la aparatele foto digitale este numită "rată de împrospătare"! Şi timpul necesar scrierii pe mediul de stocare, de după fotografiere, "timp de reciclare"! Aceasta devine mai încolo "rată de clic".
Poate ar trebui cumva cândva să nu se mai inventeze termeni pentru cuvinte existente de către fiecare autor.
La un alt capitol, aflam ca filtrul UV este foarte util pentru ca elimina ceaţa şi smogul din peisajele montane sau panoramele urbane.
Este evident că nu se elimină ceaţa sau smogul, în realitate, folosind acest filtru...
Aflăm tot la filtre: "unul din principalele domenii de utilizare a filtrului de polarizare este realizarea portretelor de oameni cu ochelari. În cest caz, ochii devin vizibili în spatele lentilelor. Excepţie fac fotografiile executate cu flash. În acest caz lumina flashului se va reflecta în sticla ochelarilor şi nu va putea fi eliminata de filtru".
He he, ne apropiem de o parte de filozofie... chiar acesta să fie principalul domeniu de utilizare al filtrului, şi chiar să nu poată fi eliminată de filtru lumina flash-ului, ci numai a becului sau a soarelui? De ce???
Mai aflăm: "filtrul Duto atenuează contururile, fără a face imaginea neclară."
Lăsăm pe cititori să înţeleagă ce vor din această evident îndepărtată de realitate frază; sigur că imaginea devine mai moale, mai soft, mai neclară. O miră de definiţie fotografiată cu filtrul Duto evident va fi mai neclară decât fără filtru... şi atunci cum rămâne?
Finalul lecţiei despre filtre este desigur neaşteptat: "nici un program electronic nu poate deocamdată să înlocuiască un filtru".
Suntem absolut de acord cu acest lucru, dacă este vorba de un filtru de apă sau de ulei; în domeniul imaginii însă...
La capitolul "balansul de alb" aflăm: "atunci când lungimile de undă ale diverselor culori din spectru se echivalează, lumina este albă."
Adică dacă nu se echivalează e negru... greu cu echivalarea asta...
Şi mai departe: "lumina cea mai apropiată de alb poate fi întâlnită într-o amiază însorită de vară".
Eronat, desigur. Cum lumină apropiată de alb? Se poate fotografia perfect o scală cromatică la orice iluminare, cu excepţia unei surse de lumină discontinue.
Mai departe aflăm amuzaţi: "nu există lumină albastră; există doar un spectru din care lipsesc culorile roşu şi verde".
Şi la descrierea aparatelor foto avem câteva erori mai mult sau mai puţin evidente; spre exemplu, aparatul Sony DSC F707 primeşte notă mică pentru că "nu suportă flash extern", când oricine vede că există patina de blitz şi se vede în prospect blitzul dedicat Sony şi există şi priza de cuplare vizibilă...
La Olympus E20-P care este un aparat cu aceeaşi mecanică şi obiectiv ca succesorul său, s-au putut remarca uşoare îmbunătăţiri la optică. Cum? Pentru ca obiectivul e acelaşi... Apoi mai încolo: "dacă vorbim despre performanţele aparatului în sine, nu am remarcat nici o diferenţă faţă de E10."
Păi, atunci ar fi trebuit citite testele de specialitate, acolo sunt multe diferenţe precizate...
Ar mai fi o descriere a modului cum se face fotografia operă de artă, unde citim înveseliţi că "nu se fac portrete cu obiective de distanţă focală scurtă" şi alte asemenea fraze interesante, ca " tenisul este un sport exterior, unde fotografiile sunt mai uşor de obţinut' - (probabil cele cu autograf de la jucători,

gata făcute) şi tema macro, în care aflăm "obiectele de mici dimensiuni au o importanţă foarte mare şi în fotografie"; dar nimic nu se poate compara cu faptul că " cheflii sunt mai expuşi efectului de ochi roşii, deoarece consumul de alcool şi tutun încetineşte reflexele umane".
Fotograful mai trebuie să aibă grijă la fotografia de petreceri căci: "mesele lungi sunt de evitat, de asemenea." Mâncaţi frugal şi numai în picioare, nu la o masă lungă!
La sfârşitul revistei, mai avem câteva învăţăminte interesante de genul "în cazul fotografiei de portret, lucrurile sunt destul de simple. Subiectul trebuie să aibă spaţiu în direcţia privirii şi imaginea trebuie sa fie asimetrică."
Revista se încheie intr-un ton de optimism exuberant; suntem cald sfătuiţi să ne printăm fotografiile la laboratoarele specializate care " pot oferi o calitate superioară, deoarece au aparatură mai bună şi personal calificat".
Adică, după ce s-au tot calificat cu developarea, imaginea digitala e floare la ureche, pentru aceşti adevăraţi artizani ai noului, cum vedem şi în lista uriaşă de plângeri de pe Fotomagazin.
Cu toate aceste puncte notate şi găsite în grabă, revista este fără îndoială interesant de parcurs, şi pentru fotograful începător constituie un important ajutor; sunt totuşi multe informaţii sistematizate şi multe, mult mai multe lucruri bune, decât perlele de mai sus.

Dinu Lazăr